

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 28 sierpnia 2020 r.

Poz. 6547

WYROK NR II SA/PO 166/20 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO W POZNANIU

z dnia 24 czerwca 2020 r.

w sprawie nadania statutu żłobkowi

Sygn. akt II SA/Po 166/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2020 roku

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Aleksandra Kiersnowska - Tylewicz (spr.)

Sędziowie Sędzia WSA Wiesława Batorowicz

Sędzia WSA Elwira Brychey

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 czerwca 2020 roku

sprawy ze skargi Klaudii Góry, Dariusza Bireckiego, Anny Bireckiej, Krzysztofa

Kiełczewskiego, Sylwii Kiełczewskiej, Martyny Wabich, Tomasza

Wabich, Krzysztofa Szymańskiego, Marii Mikołajczyk –

Szymańskiej, Edyty Lewandowskiej

na uchwałę Rady Miasta Gniezna

z dnia 18 grudnia 2019 r. nr XV/221/2019

w przedmiocie nadania statutu żłobkowi

I. stwierdza nieważność uchwały Rady Miejskiej Gniezna z dnia 18 grudnia 2019 r. Nr XV/221/2019 w zakresie § 12 ust. 1 i 2.

II. zasądza od Rady Miasta Gniezna na rzecz skarżących kwoty 780 zł (siedemset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Skarżący wniesli o stwierdzenie nieważności wskazanej uchwały w całości, zarzucając jej naruszenie:

- art. 3a ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi do lat 3 poprzez ustalenie kryterium przyjęcia dziecka do żłobka nieznanego ustawie, co utrudni lub uniemożliwi skarżącym zapisanie dziecka do żłobka,

- art. 13 w zw. z art. 24 ustawy o prawach pacjenta tj. naruszenie tajemnicy lekarskiej poprzez żądanie przedstawienia dokumentów zdrowia dziecka, mimo braku ustawowej legitymacji,

- art. 47 w zw. z art. 51 Konstytucji RP tj. naruszanie prawa skarżących do prywatności poprzez żądanie okazania dokumentacji zawierającej informacje o przebytych szczepieniach lub problemach zdrowotnych uniemożliwiających wykonanie szczepień,

- art. 8 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez uznanie, iż zachodzą przesłanki do ograniczenia przysługującego skarżącym prawa do ochrony życia prywatnego oraz prawa do ochrony zdrowia w związku z rekrutacją do przedszkoli,

- art. 9 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. poprzez nakazanie skarżącym ujawnienia danych osobowych szczególnie wrażliwych, co narusza prawo do prywatności.

Rada Miasta Gniezno, pismem z dnia 19 lutego 2020 r., złożonym w odpowiedzi na skargę wniosła o jej oddalenie wskazując, że wobec powiększającego się odsetka dzieci, wobec których opiekunowie (naruszając obowiązujące przepisy prawa) nie realizują obowiązku szczepień ochronnych, ustanowienie przez Radę Miasta Gniezna warunku w postaci obowiązku szczepień ochronnych podczas procedury przyjęcia do żłobka było społecznie pożądane i znajdujące oparcie w przepisach prawa. Tego typu kryteria wprowadza coraz więcej gmin w Polsce, a kontrola sądownoadministracyjna potwierdza ustawowe umocowanie dla ustanawiania tego typu kryteriów. Nie można także przyjąć, aby żądanie przedstawienia zaświadczenia o poddaniu dziecka obowiązkowym szczepieniom ochronnym w czasie trwania rekrutacji i stanowienie o takim obowiązku w akcie prawa miejscowego nie zostało określone na podstawie i w granicach prawa.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga podlega uwzględnieniu, jednakże nie z przyczyn w niej wskazanych.

W rozpoznawanej sprawie, przedmiotem zaskarżenia objęta jest uchwała Rady Gminy nadająca statut żłobkowi. Zarzuty podniesione przez skarżących kwestionują kompetencję Rady do wprowadzenia kryterium przyjęcia do żłobka w postaci spełnienia obowiązku szczepienia dziecka (bądź przedstawienia zaświadczenia o zwolnieniu z tego obowiązku z przyczyn zdrowotnych).

Legitymacja do wniesienia skargi do sądu administracyjnego określona została w art. 50 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm., dalej: p.p.s.a.), zgodnie z którym uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w postępowaniu administracyjnym (§ 1). Uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi (§ 2). W doktrynie przyjmuje się, że art. 50 § 2 p.p.s.a. zawiera ogólne odesłanie do innych ustaw przyznających prawo do wniesienia skargi, a w związku z tym przyjąć należy, że unormowanie zawarte w art. 50 § 1 p.p.s.a. ma charakter *lex generalis* i znajduje zastosowanie w takim zakresie, w jakim legitymacja skargowa nie została odmiennie ujęta w innej ustawie, a więc stanowiącej *lex specialis*, a do takich ustaw zaliczyć należy tzw. ustawy samorządowe, które w kwestii legitymacji skargowej zawierają swoiste unormowania (por. A. Kabat (w:) B. Dauter, B. Gruszczyński, A. Kabat, M. Niezgódka-Medek, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Wolters Kluwer, Warszawa 2011, s. 185-186). Legitymacja skargowa do wniesienia skargi na uchwałę rady gminy (miasta) została uregulowana w art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713, dalej: u.s.g.), zgodnie z którym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Kontrola skargi wniesionej na uchwałę w trybie art. 101 ust. 1 u.s.g. wymaga zbadania przez Sąd czy zaskarżona uchwała została podjęta w sprawie z zakresu administracji publicznej, jak również czy skarżący wykazał, że posiada legitymację do jej wniesienia. Dopiero ustalenie, że te warunki zostały spełnione, pozwala Sądowi przystąpić do merytorycznej oceny zasadności zarzutów skargi (zob.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 stycznia 2020 r., sygn. akt: II SA/Wa 1302/19, LEX nr 2785384).

Kontrolowana uchwała bez wątpienia została podjęta w sprawie z zakresu administracji publicznej, gdyż żłobek, którego dotyczy ma charakter publiczny - jest prowadzony w formie samorządowej jednostki budżetowej (§ 1 ust. 1 statutu). Zdaniem Sądu, skarżący wykazali również legitymację do wniesienia skargi, gdyż jak wyjaśnili, zaskarżona uchwała uniemożliwia im zapisanie dziecka do żłobka. Dotychczas w pierwszej kolejności do żłobka przyjmowane były dzieci matek lub ojców samotnie wychowujących dziecko oraz obojga pracujących lub uczących się rodziców. Wprowadzenie konieczności okazania dowodów na przeprowadzenie u dziecka szczepień ochronnych lub odroczenie terminu ich wykonania ze względu na stan zdrowia uniemożliwia skarżącym skorzystanie ze żłobka publicznego. Jeżeli skarżący nie wyrażają zgody na gromadzenie danych wrażliwych dotyczących stanu zdrowotnego to ich dziecko w wieku do 3 lat nie zostanie przyjęte do żłobka. Podobnie, gdy skarżący nie wykonają wszystkich szczepień zgodnie z wydanym Kalendarzem Szczepień nie będą mogli skorzystać z tego żłobka.

Mimo uznania legitymacji skarżących do wniesienia skargi, Sąd nie podziela przytoczonych w skardze argumentów co do niezgodności z prawem zaskarżonej uchwały. W ocenie Sądu, wprowadzenie w statucie żłobka wymogu co do poddania dziecka szczepieniom ochronnym, chyba że jest to niemożliwe z przyczyn zdrowotnych, jest dopuszczalne. Sąd w tym zakresie w całości podziela przytoczoną niżej argumentację wyłożoną w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 23 września 2019 r., sygn. akt: II SA/Ol 493/19 (LEX nr 2727170), zaaprobowaną także w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia z dnia 24 października 2019 r., sygn. akt: IV SA/Po 572/19 (LEX nr 2735731).

W zaskarżonej uchwale, w jej § 10 pkt 4 wskazano, że jednym w warunków rekrutacji jest dołączenie do wniosku zaświadczenia lekarskiego, że dziecko zostało poddane obowiązkowym szczepieniom ochronnym określonym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (t.j. Dz. U z 2018 r. poz. 753 ze zm.) lub też zostało zwolnione z tego obowiązku z przyczyn zdrowotnych.

Nadto, w § 12 ust. 1 zaskarżonej uchwały wskazano, że do żłobka przyjmowane są dzieci

- 1) poddane obowiązkowym szczepieniom ochronnym lub zwolnione z tego obowiązku z przyczyn zdrowotnych,
- 2) matek lub ojców pracujących lub uczących się i samotnie wychowujących,
- 3) z rodzin wielodzietnych,
- 4) dzieci niepełnosprawne,
- 5) obojga rodziców pracujących lub uczących się,
- 6) z rodzin zastępczych,
- 7) rodzeństwo dzieci uczęszczających do żłobka.

Zgodnie z § 12 ust. 2, na wolne miejsca dzieci przyjmowane są po spełnieniu kryteriów wymienionych w ust. 1, wg kolejności wpływu kart zgłoszeń w procesie rekrutacji.

W ocenie skarżących, kwestionowana uchwała narusza art. 3a ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi do lat 3 poprzez ustalenie kryterium przyjęcia dziecka do żłobka nieznanego ustawie, co utrudni lub uniemożliwi skarżącym zapisanie dziecka do żłobka.

Zgodnie z przywołanym przez skarżących przepisem art. 3a ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 326 z późn. zm.), rodzic ubiegający się o objęcie dziecka opieką w żłobku lub klubie dziecięcym albo przez dziennego opiekuna przedstawia, w formie oświadczenia lub zaświadczenia, następujące dane:

- 1) imię, nazwisko, datę urodzenia oraz numer PESEL dziecka;
 - 1a) informację, czy dziecko legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności, a jeżeli tak, to jakim;
- 2) imiona, nazwiska oraz numery PESEL rodziców, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL - daty urodzenia;
 - 2a) informacje o rodzeństwie dziecka dotyczące liczby i wieku rodzeństwa;
- 3) adres miejsca zamieszkania rodziców i dziecka;

- 4) adres poczty elektronicznej i numer telefonu rodziców - o ile je posiadają;
- 5) miejsce pracy rodziców lub miejsce pobierania nauki w szkole lub szkole wyższej przez rodziców - o ile pracują lub pobierają naukę;
- 6) dane o stanie zdrowia, stosowanej diecie i rozwoju psychofizycznym dziecka;
- 7) dane o wysokości dochodów rodziców - w przypadku ubiegania się przez rodziców o częściowe lub całkowite zwolnienie z opłat, jeżeli zwolnienie to jest uzależnione od wysokości dochodów.

Zgodnie natomiast z art. 3a ust. 2 ww. ustawy, podmiot prowadzący żłobek lub klub dziecięcy oraz podmiot zatrudniający dziennego opiekuna przetwarzają dane, o których mowa w ust. 1, wyłącznie w związku z rekrutacją oraz w zakresie i w celu zapewnienia dziecku prawidłowej opieki.

W ocenie Sądu, słusznie wskazano w wyroku II SA/OI 493/19, że oceny prawidłowości wykładni zwrotu "dane o stanie zdrowia" zawartego w art. 3a ust. 1 pkt 6 ustawy o opiece, do podania których można zobowiązać w statucie żłobka rodziców/opiekunów prawnych dziecka, należy dokonać z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 2016/679. Zgodnie zaś z art. 4 pkt 15 tego rozporządzenia "dane dotyczące zdrowia" oznaczają dane osobowe o zdrowiu fizycznym lub psychicznym osoby fizycznej - w tym o korzystaniu z usług opieki zdrowotnej - ujawniające informacje o stanie jej zdrowia. Niewątpliwie realizowanie ustawowego obowiązku szczepień ochronnych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239), mieści się w "korzystaniu z usług opieki zdrowotnej". Dodać można, że zgodnie z art. 27 ust. 1 pkt 7 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373) wykonywanie szczepień ochronnych jest wymienione wprost jako świadczenie opieki zdrowotnej, podejmowane na rzecz zachowania zdrowia, zapobiegania chorobom i wczesnego wykrywania chorób. Z cytowanych przepisów wynika, że informacja o odbyciu przez dziecko ubiegające się o miejsce w żłobku, obowiązkowych szczepień lub o ich odroczeniu, określonych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych, mieści się w ustawowej przesłance "danych o stanie zdrowia" dziecka, które mają obowiązek podać na etapie rekrutacji do żłobka, klubu dziecięcego lub przez dziennego opiekuna, zawartej w art. 3a ust. 1 pkt 6 ustawy o opiece. Kwestionowane przez skarżących kryterium przyjęcia do żłobka nie jest więc „kryterium nieznanym ustawie”, gdyż zawiera się w art. 3a ust. 1 pkt 6 ustawy o opiece.

W ocenie Sądu, chybione są także zarzuty skarżących, jakoby kwestionowana uchwała naruszała art. 13 w zw. z art. 24 ustawy o prawach pacjenta tj. naruszenie tajemnicy lekarskiej poprzez żądanie przedstawienia dokumentów zdrowia dziecka, mimo braku ustawowej legitymacji.

Przepis art. 13 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzecznik Praw Pacjenta (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 849) stanowi, że pacjent ma prawo do zachowania w tajemnicy przez osoby wykonujące zawód medyczny, w tym udzielające mu świadczeń zdrowotnych, informacji z nim związanych, a uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu medycznego. Przepis art. 24 ww. ustawy określa natomiast sposób prowadzenia dokumentacji medycznej i przetwarzanie danych. Powyższe regulacje nie pozostają w żadnym razie w sprzeczności z kwestionowaną uchwałą, gdyż nakładają obowiązki na osoby wykonujące zawód medyczny, by nie ujawniały konkretnych danych. Przepisy te nie stanowią natomiast podstawy do stwierdzenia, że postanowienia skarżonej uchwały, które formułują wymogi przyjęcia do żłobka, są z nimi sprzeczne. Kwestionowana uchwała nie nakłada obowiązków na podmioty, które są obowiązane do zachowania tajemnicy lekarskiej.

Zdaniem Sądu, nietrafne są również zarzuty naruszenia art. 47 w zw. z art. 51 Konstytucji RP tj. naruszenie prawa skarżących do prywatności poprzez żądanie okazania dokumentacji zawierającej informacje o przebytych szczepieniach lub problemach zdrowotnych uniemożliwiających wykonanie szczepień, zarzut naruszenia art. 8 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez uznanie, iż zachodzą przesłanki do ograniczenia przysługującego skarżącym prawa do ochrony życia prywatnego oraz prawa do ochrony zdrowia w związku z rekrutacją do przedszkoli, czy zarzut naruszenia art. 9 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. poprzez nakazanie skarżącym ujawnienia danych osobowych szczególnie wrażliwych, co narusza prawo do prywatności.

W ocenie Sądu, powyższe zarzuty są nietrafne. Przepis art. 51 ust. 1 Konstytucji wskazuje bowiem, że nikt nie może być obowiązany inaczej niż na podstawie ustawy do ujawniania informacji dotyczących jego

osoby. W rozpoznawanej sprawie natomiast, podstawą do ujawnienia przez rodzica danych dziecka jest właśnie ustawa, tj. art. 3a ust. 1 pkt 6 ustawy o opiece. Powyższy przepis pozwala żłobkom na domaganie się od rodziców takich danych i do zgodnego z art. 3a ust. 2 ustawy o opiece ich przetwarzania wyłącznie w związku z rekrutacją oraz w zakresie i w celu zapewnienia dziecku prawidłowej opieki.

Powyższa kwestia jest w zbliżony sposób uregulowana w art. 8 ust. 1 i 2 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Konwencja wskazuje bowiem, że każdy ma prawo do poszanowania swojego życia prywatnego i rodzinnego, swojego mieszkania i swojej korespondencji (ust. 1), niedopuszczalna jest ingerencja władzy publicznej w korzystanie z tego prawa, z wyjątkiem przypadków przewidzianych przez ustawę i koniecznych w demokratycznym społeczeństwie z uwagi na bezpieczeństwo państwowe, bezpieczeństwo publiczne lub dobrobyt gospodarczy kraju, ochronę porządku i zapobieganie przestępstwom, ochronę zdrowia i moralności lub ochronę praw i wolności innych osób (ust. 2).

Należy też wskazać, że przepis art. 3a ust. 1 ustawy o opiece zabezpiecza ustawowo i określa dane podlegające przekazaniu podmiotowi prowadzącemu żłobek, klub dziecięcy, dziennemu opiekunowi lub niani, a zarazem stanowi realizację wymogu z art. 6 rozporządzenia 2016/679 Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U.UE.L2016.119.1). Zgodnie z tym przepisem cel przetwarzania danych musi być określony w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator, albo musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi (zob. A. Olszewski, Ustawa o opiece nad dziećmi w wieku do lat trzech. Komentarz, Warszawa 2019; publ. LEX- el.2019).

Zdaniem skarżących, kryterium przyjęcia do żłobka w postaci przedstawienia przez rodziców kserokopii dokumentacji medycznej dziecka w zakresie wykonania obowiązkowych szczepień ochronnych narusza zasadę równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji z art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji (Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny). Zdaniem skarżących, wprowadzenie tego warunku będzie dyskryminować dzieci, które nie są poddawane szczepieniom oraz jednocześnie nie są zwolnione z obowiązku szczepień z przyczyn zdrowotnych. Również będzie dyskryminować dzieci cudzoziemców przebywających na terytorium Polski poniżej 3 miesięcy i niepodlegających w tym czasie polskiemu kalendarzowi szczepień uniemożliwiając im staranie się o przyjęcie do przedszkola.

Sąd nie podziela jednak powyższych zarzutów. Trafnie bowiem zwrócono uwagę w odpowiedzi na skargę, że brak realizacji obowiązku szczepień jest nie tyle realizacją konstytucyjnej wartości jaką jest wolność, ale wyborem polegającym na świadomym łamaniu prawa i rodzajem określone konsekwencje ustawowe. Nie może być promowany przez organy władzy, a takim jest gmina. Konstytucja określa prawa i obowiązki i nielogiczne wydaje się przy ocenie spornego w sprawie kryterium odwoływanie się wyłącznie do praw obywateli i obowiązków państwa z pominięciem obowiązków obywateli. Konstytucja gwarantuje ochronę zdrowia obywateli i w tym celu państwo wprowadza obowiązek szczepień ochronnych oraz ogranicza wolność obywateli dla jej realizacji. Równość wobec prawa wymaga z kolei, aby władze publiczne traktowały wszystkich adresatów norm prawnych jednakowo. Osoby odmawiające poddania się szczepieniu same się różnicują i nie mogą wymagać by były traktowane na równi z tymi, którzy przestrzegają obowiązków ustawowych i pozostałych wymogów konstytucji. Nie mogą też zarzucać, że są dyskryminowane a przestrzegające obowiązków faworyzowane. Nie mogą też mówić o ograniczaniu lub uniemożliwianiu korzystania z ich praw, wymaganii realizowania nieznanymi prawu obowiązków. W takiej sytuacji zróżnicowanie jest uzasadnione, gdyż wynika z Konstytucji oraz ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (tak: wyrok WSA w Gliwicach z dnia 6 sierpnia 2019 r., III SA/G1 489/19, CBOSA, Wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 29 sierpnia 2019 r. II SA/Go 406/19). W sytuacji gdy Konstytucja gwarantuje ochronę zdrowia obywateli i w tym celu państwo wprowadza obowiązek szczepień ochronnych i ogranicza wolność obywateli dla jej realizacji, odstępując od wykonania tego obowiązku obywatel naraża się nie tylko na konsekwencje prawne wynikające z regulacji ustawowych wprowadzonych w tym celu, ale także świadomie ogranicza swoje prawa w innym zakresie, wykluczając się z grupy, która ten obowiązek spełnia. Wychodząc z konstytucyjnej zasady równości wszystkich wobec prawa, trzeba stwierdzić, że dotyczy to także sytuacji wypełniania obowiązków ustawowych ciążyących na danych podmiotach. Niewypełnienie takich obowiązków nie może uprzywilejowywać kogokolwiek w stosunku do tych, którzy ustawowe obowiązki wypełniają, gdyż to właśnie prowadziłoby do nierówności.

Nie może więc budzić wątpliwości także to, że kryterium dotyczące wykazania obowiązku szczepienia jest realizacją konstytucyjnej zasady przestrzegania prawa (art. 82), a prawo wyboru potwierdzenia spełnienia tego obowiązku w formie oświadczenia nie stoi w sprzeczności z zasadą prywatności wynikającą z art. 51 pkt 1 Konstytucji.

Zdaniem Sądu, zaskarżona uchwała nie dyskryminuje także dzieci cudzoziemców przebywających na terytorium Polski poniżej 3 miesięcy i niepodlegających w tym czasie polskiemu kalendarzowi szczepień. Okoliczność, że dana osoba nie musi poddawać się szczepieniu w tym krótkim okresie czasu (np. będąc na wakacjach) nie oznacza, że osobie tej zabroniono skorzystania z tej możliwości.

Sąd nie podziela również argumentów skarżących, jakoby należało stwierdzić nieważność zaskarżonej uchwały gdyż ma ona na celu wyegzekwowanie obowiązku poddania dzieci szczepieniom.

Jak już bowiem wyżej wskazano, w ocenie Sądu, informacja o wypełnieniu obowiązku szczepień ochronnych mieści się w dyspozycji art. 3a ust. 1 pkt 6 ustawy o opiece, jako dane o stanie zdrowia dziecka. Rada nie przekroczyła więc swoich kompetencji nakładając na rodziców obowiązek ujawnienia informacji w powyższej kwestii. Zakresem badania Sądu w rozpoznawanej sprawie nie jest natomiast ocena zasadności przepisów ustawy, ich celu i ewentualnych skutków uchwalonych unormowań. Skoro kwestionowana uchwała nie wykracza w tym zakresie poza kompetencje organu uchwałodawczego, nie sposób domagać się stwierdzenia jej nieważności na powyższej podstawie. Organ sam natomiast wyjaśnił w uzasadnieniu podjętej uchwały, że wprowadzenie kryterium przyjęcia do żłobka w postaci objęcia szczepieniami nie jest działaniem ukierunkowanym na karanie rodzica za niedopełnienie obowiązku, ale stanowić będzie formę nagrody za przestrzeganie obowiązujących przepisów prawa.

Mimo tego, że Sąd nie podziela żadnych argumentów przytoczonych przez skarżących, nie jest możliwe pozostawienie w obrocie prawnym przepisu § 12 ust. 1 i 2 kwestionowanej uchwały. W ocenie Sądu, sposób redakcji tej części uchwały jest tak dalece nieprecyzyjny, że z tej przyczyny koniecznym jest stwierdzenie jego nieważności.

Należy zauważyć, że przepis art. 11 ust. 2 pkt 3 ustawy o opiece wskazuje, że podmiot, który utworzył żłobek lub klub dziecięcy, ustala statut żłobka lub klubu dziecięcego, określając w szczególności: warunki przyjmowania dzieci, z uwzględnieniem preferencji dla rodzin wielodzietnych i dzieci niepełnosprawnych. Przepis § 12 ust. 1 i 2 zaskarżonej uchwały określa te warunki, jednakże czyni to w sposób nieprecyzyjny i niespójny z § 10 pkt 4. Przede wszystkim, z § 12 ust. 1 nie wynika, że wymóg poddania szczepieniom dotyczy wszystkich dzieci, także tych do których odnoszą się kolejne punkty od 2 do 7. Przepis § 12 nie wskazuje także na żadne preferencje, o których mowa w ustawie. Redakcja § 12 ust. 1 pkt 1 zaskarżonej uchwały pozwala na takie jego rozumienie, że każde dziecko poddane obowiązkowym szczepieniom, zostanie do żłobka przyjęte. W ocenie Sądu jednak, zamysł uchwałodawcy był zupełnie inny. Zapewne bowiem, wzorem innych statutów, uchwałodawca zamierzał wskazać, że obowiązek szczepień dotyczy wszystkich dzieci przyjmowanych do żłobka (co korespondowałoby z § 10 pkt 4). Następnie zapewne zamierzał wymienić dzieci, będące w szczególnej sytuacji, które spełniając ww. warunek poddania się obowiązkowym szczepieniom, będą przyjmowane w pierwszej kolejności. W § 12 ust. 2 miała się natomiast zapewne znaleźć regulacja co do przyjmowania na pozostałe miejsca, które nie zostały zajęte przez dzieci z rodzin wielodzietnych czy dzieci niepełnosprawne, pozostałych kandydatów, jeśli spełniają warunek poddania szczepieniu. Kształt tych zapisów w obecnym brzmieniu jest natomiast niezrozumiały. W ocenie Sądu, koniecznym jest ich ponowne skonstruowanie celem usunięcia niejasności.

Z powyższych względów Sąd, na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a., stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie § 12 ust. 1 i 2. O kosztach postępowania orzeczona na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 § 2 p.p.s.a.

Przewodniczący Sędzia WSA

(-) Aleksandra Kiersnowska - Tylewicz

Sędzia WSA

(-) Wiesława Batorowicz

Sędzia WSA

(-) Elwira Brychcy